

[O. Mathiasen.]

med, at der blev en større diskussion i anledning af dette lovforslag. Der er imidlertid lige 2 ting, jeg gerne vil sige. Den ene ting gælder både det ærede medlem hr. Niels Matthiasen og det ærede medlem hr. Østergaard, som talte om muligheden af at overføre militærnægterne til civilforsvaret. Vi vil naturligvis gerne være med til at se på dette i et udvalg, men jeg kan sige på forhånd, som jeg for øvrigt sagde ved første behandling af det tilsvarende lovforslag i sidste samling, at jeg vil meget stærkt advare derimod. Når vi har fremsat et lovforslag som dette, er vi naturligvis indstillet på, at det er de tanker, som her er nedfældet, der skal gennemføres. Hvis man ikke kan gå ind for dem, må man jo forkaste lovforslaget og se, hvordan det så går. Men jeg kan ikke tænke mig, at vi i mit parti skulle kunne gå med til, at der sker en så stor ændring i vort lovforslag, at det bliver til, at man ganske simpelt overfører militærnægterne til civilforsvaret. Hvis det sker, tror jeg vi har gjort militærnægterne en bjørnetjeneste.

Lige en ting til: det ærede medlem hr. Østergaard siger, at lovgivningen vedrørende militærnægtere er noget af en luksuslovgivning for disse 75 personer. Ja, ja, i et demokratisk land er 75 personer nu også en slags mennesker — det ville være det samme, selv om det kun drejede sig om et enkelt menneske; det tror jeg i hvert fald det ærede medlem hr. Østergaard ville give mig ret i, hvis det gjaldt ham selv. Men for øvrigt er der ikke tale om antallet af personer. Da vi i sin tid i det høje ting behandlede et lignende forslag, var der tale om militærnægtere i et antal af over 900, helt op i nærheden af 1 000, og dengang anførte man, at det ville være forkert at gennemføre et sådant lovforslag — det var i øvrigt fremsat af det radikale venstre — for det ville betyde, at der blev betydelig flere militærnægtere. Nu bruger man det modsatte synspunkt og siger, at da det kun drejer sig om 75 personer, er det ikke nødvendigt at have en sådan luksuslovgivning.

Jeg vil gerne komme med endnu en bemærkning til det ærede medlem hr. Østergaard vedrørende denne „luxuslovgivning“. Jeg vil gerne tillade mig at sige, at når det ærede medlems parti med fuld musik går

ind for en militær luksuslovgivning af den art, der er tale om her i landet for tiden, skulle det ærede medlem være lidt varsom med at tale om luksus, når det drejer sig om at give unge mennesker, der af samvittighedsgrunde ikke ønsker at gøre militærtjeneste, tålelige vilkår at arbejde under.

(Kort bemærkning).

Østergaard: Jeg skal ikke forlænge diskussionen, men jeg fik ikke noget svar på mit direkte spørgsmål om, hvordan det ærede medlem stiller sig til at overføre pacifisterne til nogle afdelinger inden for civilforsvaret med garanti for, at de kun skal beskæftige sig med sanitetstjeneste, sygehjælpervirk-somhed o. lign.

Ordføreren for forslagsstillerne (O. Mathiasen): Jeg kan ikke tale på pacifisternes vegne, som det ærede medlem siger, men kun på egne vegne. Hvis det var muligt inden for civilforsvaret at finde en, skal vi sige arbejdsmulighed af den art, det ærede medlem antyder, fuldstændig frigjort for alt, hvad der har med militæret at gøre, kunne jeg godt tænke mig en sådan ordning. Jeg tror bare ikke, det er muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Matthiasen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Første næstformand (Vagn Bro): Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Grøndahl har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Er den højtærede minister af den samme opfattelse som formanden for fredningsnævnet i Odense amt, at fredningsnævnene ifølge fredningslovens § 22 også kan bestemme, af hvem der må bygges til lokal helårsbeboelse, og hvem